

TIL NS I ALVORLETS SISTE TILFELLE!

NS har i dag to slags medlemmer: De blodtørstige og de bedratte.

Du hører kanskje med til de bedratte, og du føler deg kanskje også skuffet over jøssingene som ikke vil skjelne mellom de aktive og passive medlemmer i partiet.

Det spørsmål som er stillet oss i alvor og som her skal bli besvart i alvor, er dette: Kan slike medlemmer i NS ennå gjøre noe, om ikke for å redde sitt skinn, så iallfall for å redde sitt sinn?

La oss først ha noen viktige ting på det rene.

Du har støttet et parti som samarbeider med den stat, som den 9. april overfalt Norge og som siden i all sin gjerning har vært vår fiende. Vi skal minne deg om hva en av dine egne førere har sagt:

KST. STATSRAÐ MEIDELLS VARSKO.

Under den redselsfulle unntagelsestilstand i Oslo i september 1941 ropte Meidell ut i radioen: HAR DERE GLEMT AT NORGE ER I KRIG MED TYSKLAND?! Hans hensikt var å skremme de nordmenn som gjorde motstand mot fienden. Det han ikke forsto, var at han i samme stund skrev ildskriften på veggen for seg og sine partifeller. Ingen av dem kan siden si at de har glemt eller ikke trodd at deres fedreland var i krig med Tyskland. Gang på gang har tyskerne selv understreket det, nå sist med arrestasjonen av våre offiserer. Da påkalte Falkenhorst folkeretten og sa at de var krigsfanger. Hvis falskspillere og kortblandere prøver å innbille folk noe annet enn at Norge og Tyskland er i krig, så er allikevel din samvittighetsrøst tilstrekkelig klar. Den svikter: Jeg har visst det hele tiden.

HVA ER DET DU HAR VÆRT MED PÅ?

Vi har ikke her plass til å regne opp alle de forbrytelser du og ditt parti har gjort mot det norske folk. Vi skal nøye oss med å slå fast, at uten din og dine partifellers hjelp hadde det ikke vært mulig for fienden å utføre en rekke av de skjendselsgjeringer han har øvet mot oss. NS har mange gode nordmenns liv på sin samvittighet.

HVEM ER ANSVARLIG?

Krigen har forlengst tatt en slik vending at du ikke kan unngå å spekulere over hvilken straff du får for dine misgjerninger. Du vet hvilke straffer våre lover setter for den som hjelper fienden. De kan være hårde nok. De av oss som i dag har innflytelse i norsk samfunnsliv ønsker at dere skal straffes individuelt etter loven. Men om det blir mulig, avhenger av dere selv. Tar ikke du og de andre menige i partiet straks - i handling - avstand fra Quislings videre planer, vil ingen av oss kunne hindre at folket tar lynsjustisen i bruk.

Hvis du er den mann vi tenker på, så vil du ikke først og fremst spørre: Hvordan kan jeg komme unna? Vi forstår til en viss grad at du sier: Har jeg vært med hittil, så får jeg ta resten også.

Men avhenger ikke det av hva resten blir? Ditt egentlige spørsmål er derfor dette: Kan jeg komme til å få ennå mere og ennå verre ansvar?

Du har ofte tenkt på dette. Du tenkte på det da NS oppførte seg som djevler mot jødene her i landet. Du gjorde det da dine partifeller på kinoene i Oslo jublet til "fylkesfører" Rogstad

som kom for å forlyste dere med mordene dere hadde hjulpet tyskerne med i Trondheim. Du gjorde det nå sist da ditt parti med kaldt blod myrdet den politifullmektig som sto på rettens grunn og nektet å arrestere unge norske piker for at de skulle bli sendt til en tvilsom tjeneste.

Men hva hjelper det om du "tenker"? For hver dag øker din personlige medskyld. Uskyldiges blod kommer også over ditt hode.

OG HVA VIL BLI DET NESTE?

Dine desperate "førere" har lenge forstått at slaget er tapt. Nå prøver de bare å rive så mange som mulig med seg i elendigheten. Du skjønner nå at lederne er blitt "gale". Ser du da ikke at de er gale ved hjelp av deg?

Du har hørt Quisling si til frontkjemperne den 10. mai i år da de sto på geledd med sine rifler, revolvere og håndgranater: "Skulle det komme til å røyne på her heime, så vil vi kalle på dere frontkjempere, og da vet jeg at dere vil komme."

Det er noe han forbereder når han nå også har gitt de uansvarlige jyplingene i hirden revolveren i hånd, og når han skal gi det samme til alle mannlige partimedlemmer så langt det går. Det er MORD han planlegger. I ly av fienden skal hans parti nå utvide sin virksomhet fra å bruke angiveri, fengsler, tortur, deportasjon, utkastelse av hjem og stilling - til også å omfatte gisselmord og gatedrap av landsmenn.

"Men slikt vil jeg ikke for noen pris være med på", sier du. Du kan ikke først la tyskerne utruste Quisling og gi dine partifeller de drepende våpen, du kan ikke først la Quisling og hans hird og "politi" og frontkjempere få legge borsepipen an på dine landsmenn og så, når de begynner å skyte, si: "Dette er jeg ikke med på". Da er det for sent.

HVA SKAL DU GJØRE?

Det er ikke vår sak å si deg dette. Bare to ting i Alvorets siste time.

Du kan ikke si at når du har ansvar for det som er gjort, så kan du like godt ta ansvar for det som kommer. Også i rettergang har det betydning om en var med på å fullbyrde eller om en i siste liten rygget tilbake for det en hadde vært med på å gjøre mulig.

Du kan ikke skyldes på at nå er det livsfarlig å bryte med det som er ditt livs forbannelse. Behøver vi fortelle deg at de hver dag har satt liv og frihet på spill, alle de nordmenn som i disse årene har stått imot det fiendtlige voldsstyre? Det er din fordel at Quisling i dag også truer sine egne. Han har satt dere under krigsloven i sitt grunnfalske lovmakeri av 14. august 1943. Men dette gir deg nettopp mulighet til å vise at du er villig til å ofre for å gjøre det som er rett.